

مراحل شاخص مشاوره مسیحی
مرحله دوم: گشایش
فصل هشتم

**Critical Stages of
Biblical Counseling**

نویسنده: جی آدامز
مترجم: شاهرخ صفوی

پیشگفتار مترجم

جزوه ای که در دست دارید، ترجمه کتاب "مراحل شاخص مشاوره مسیحی" است. این کتاب شامل بیش از سی فصل می باشد و انتشار تمام کتاب بصورت یک فایل اینترنت خردمندانه نیست. به ناچار فصل های این کتاب بصورت جداگانه انتشار یافته اند. دعای من این است که ایمانداران فارسی زبان از طریق این کتاب، آشنائی بیشتری از مراحل عملی اجرای کلام خدا بدست آورند. شخصی که به مشاور مسیحی رجوع می کند در این کتاب "مقاضی" نامیده شده، و شخص مشاور نیز "مشاور" نامیده شده است. شاهرخ صفوی

فهرست

مقدمه

مرحله اول آغاز کار

مرحله دوم گشایش

مرحله سوم اهداف پایانی

مرحله دوم

فصل هشتم

گشایش یا عقب نشینی؟

زمانی گشایش تبدیل به عقب نشینی می شود، که پیگیری کافی انجام نگردیده باشد. من راجع به مسائلی (و نتایج ناگواری که متقاضیان بدست آورده اند)، که پس از گشایش ممکن است جلودار پیش رفت ها، یا حتی بازگشت به راه و افکار قدیم می شوند، صحبت کرده ام. همچنین راجع به اهمیتی که شناخت و رسیدگی به این مسائل دارد، قبل از آنکه تمام آنچه بدست آمده را به نیستی بکشانند، صحبت کرده ام. حال باید از فاجعه دیگری، یعنی فقدان عملیات ساختمانی که در اضافی گشایش (زیر بنا) ایجاد شده، باید صورت می گرفت، صحبت کنم. چون چنین وضعیتی می تواند باعث ناامیدی بسیاری در زندگی متقاضی بگردد، و اگر سریعاً به آن رسیدگی نشود، ممکن است شکست تمام دستاورد های قبلی را به بار آورد.

در حقیقت باید تذکر نیز داده شود که این وضعیت نه تنها می تواند باعث عقب نشینی و ادامه به راه و رفتار های قدیم بگردد، بلکه بازگشت دوباره او به راه و روش های خدا را نیز مختل و غیر ممکن نماید:

لوقا ۱۱

۲۴: «هنگامی که روح پلید از کسی بیرون می آید، به مکانهای خشک و بایر می رود تا جایی برای استراحت بیابد. اما چون نمی یابد با خود می گوید: «به خانه ای که از آن آمدم، باز می گردم.»

۲۵: اما چون به آنجا می رسد و خانه را رفته و آراسته می بیند،

۲۶: می رود و هفت روح بدتر از خود نیز می آورد، و همگی داخل می شوند و در آنجا سکونت می گیرند. در نتیجه، سرانجام آن شخص بدتر از حالت نخست او می شود.»

وقتی موقعیت را از دیدگاه متقاضی ببینید، که امیدش به خدا بخاطر گشایش ایجاد شده، افزون گشته، اما بخاطر «خار های» جلوی راه، پیشرفت او در مسیری که خدا ایجاد کرده گرفته شده (چون نمی داند چکار باید بکند)، و نتیجتاً ناامیدی بزرگی را به میان آورده، متوجه عظمت فاجعه ایجاد شده خواهید شد:

متی ۱۳

۴: چون بذر می پاشید، برخی در راه افتاد و پرندگان آمدند و آنها را خوردند.

۵: برخی دیگر بر زمین سنگلاخ افتاد که خاک چندان داشت؛ پس زود سبز شد، چرا که خاک کم عمق بود.

۶: اما چون خورشید برآمد، سوخت و خشکید، زیرا ریشه نداشت.

۷: برخی میان خارها افتاد. خارها نمو کرده، آنها را خفه کردند.

۸: اما بقیه بذر ها بر زمین نیکو افتاد و بار آورد: بعضی صد برابر، بعضی شصت و بعضی سی.

۹: هر که گوش دارد، بشنود.»

شما نباید بگذارید این وضعیت برای متقاضی ایجاد گردد.

در حقیقت، زمانی که متقاضی به نقطه عطف رسید، زمانی است که جهش به سوی هدف باید صورت بگیرد. هشداری است که کلام در خصوص این موقعیت ابراز می‌دارد:

اول پطرس ۱

۱۳: پس اندیشه خود را آماده عمل ساخته، با خوشتنداری امید خود را یکسره بر فیضی بنهید که عیسی مسیح به هنگام ظهور خود به شما خواهد بخشید.

۱۴: چون فرزندان مطیع، دیگر مگذارید امیال دوران جهالت به زندگیتان شکل دهد.

۱۵: بلکه همچون آن قدوس که شما را فراخوانده است، شما نیز در همه رفتار خویش مقدس باشید؛

آنچه پطرس در اینجا به آن اشاره کرده (“پس اندیشه خود را آماده عمل ساخته”)، فکر و تصمیمی است در راه عمل به آنچه خدا از طریق گشایش برای متقاضی باز نموده است.

اما در مقابل آن، باید توجه را به امکان اشتباهی که متقاضی و مشاور، هر دو، در رضایت به پایان کار، می‌توانند بدهند، جلب کرد. اگر می‌بینید که جریان ادامه دارد و چرخ‌های ایمان به کلام دارد می‌چرخد، تنها به آن اکتفا نکنید، بلکه برنامه کار و انجام آنچه در پیش است را فراهم سازید. قبلاً راجع به این موضوع‌ها صحبت کرده‌ام.

آنچه صحبت از آن نکرده‌ام، طریق ادامه کار، در لابلای “خارهای” موجود می‌باشد. بطوری که قبلاً گفته شد، ابتدا باید بخاطر گشایش ایجاد شده شکر گذاری کرد: “بسیار عالی! خدا شما را برکت داده تا با عقاید او آشنا شده و قدم بزرگی را در زندگی بردارید. به شما باید تبریک گفت. حال در این نقطه عطفی که قرار گرفته‌اید، قادر هستید آنچه خدا در زندگی برای شما می‌خواهد را تشخیص دهید. اما، حال باید توجه داشته باشید، که انجام خواست خدا نیاز به افکار و تصمیمات شما نیز دارد. حال که خواست خدا را فهمیدید، باید از قصد، آن را انجام بدهید.”

نتیجتاً، آنچه برای مشاور لازم می‌باشد، آن است که متقاضی را روشن سازد که گشایش ایجاد شده، هدف، یا پایان کار نیست:

اشعیا ۵۵

۸: زیرا خداوند می‌گوید که افکار من افکار شما نیست و طریق‌های شما طریق‌های من نیست.

۹: زیرا چنانکه آسمان از زمین بلندتر است همچنان طریق‌های من از طریق‌های شما و افکار من از افکار شما بلندتر می‌باشد.

پس از باز کردن دو بُعد دانش و عمل نسبت به کلام خدا، باید صحبت از آنچه در پیش است (آنچه مسائل ظاهری و اصلی می‌باشند) را آغاز نمود، و انجام آنچه مربوط به آنها می‌باشد را آغاز کرد. باید هدف را بگونه تازه (پس از گشایش)، دوباره مطرح کرد، و ترجیحاً نموداری از آن را نیز برای متقاضی کشید. “شما حال توانسته‌اید ارتباط روحانی را با همسران آغاز کنید. بسیار عالی. اما خصوصیات زیادی در مورد ارتباط روحانی هست که مربوط به دوران کشمکش و اختلاف نظر می‌باشد، که می‌تواند شما را یاری دهد که ارتباط را از دست ندهید. شما می‌توانید زمانی که اختلاف با همدیگر دارید نیز، ارتباط روحانی را ادامه دهید. شما تازه شروع به درک و اجرای ارتباط صحیح کرده‌اید. حال موقع آن رسیده که خود را برای دوران ظاهراً سخت، آماده سازید.” در جایی که صحبت از “با خوشتنداری امید خود را یکسره بر فیضی بنهید” و “مگذارید امیال دوران جهالت به زندگیتان شکل دهد” شده، منظور دورانی است که یک یا هر دو ممکن

است دستخوش وسوسه های تازه گردند و ”خارها نمو کرده، آنها را خفه“ کند. حال باید تذکر نیز داد که بسیاری معتقدند، می توان بدون آنکه دست به عمل گذاشت، به اهداف خدا رسید. آنها می خواهند متقاضی ”توکل“ و ”تسلیم“، ”ایستادگی“ و شاید ”وعظ دوباره انجیل بخود“ را کند؛ هر کاری جز عمل. فکر می کنند وقتی کسی خود را در دست خدا گذاشت (به هر شکل که باشد)، از آن پس خدا همه کار ها را خود خواهد کرد. دعا، یا هر کار دیگر که ”لازم“ است را کرده اند، و حال نوبت خدا رسیده است. فکر و خیالشان معطوف به خدا شده، و حال خدا است که باید عمل کند! توپ در دست خدا است. حال اوست که باید بازی کند. اصل موضوع این است که خود فعال نبوده باشند! اما پطرس مخالف آن است.

این افراد (که چنین افکاری را دارند)، نمی بینند که گزینش یکی نیست. تنها خدا یا شخص مسیحی نیست که عمل می کند، بلکه هر دو در عمل سهم خود را دارند. در سر تا سر کتاب مقدس این حقیقت حیاتی که نامش را پاکسازی گذاشته ایم آشکار شده است. پاکسازی تنها کار خدا، یا ایماندار نیست. خدا از طریق فیضش، حکمت، جهت، قدرت و امکانات لازم برای انجام خواستش را به ایماندار می دهد، ولی می خواهد ایماندار آن را در زندگی عمل آورد تا جلال خدا در زندگی او ظاهر گردد.

شما نباید انجام رساندن کلام را (بجای آنکه بگذارند ”امیال دوران جهالت به زندگیتان شکل دهد“)، آنگونه که این افراد (که تنها به قدرت ایمان فرد اکتفا می کنند) ”شریعت گرایی“ یا ”دست بردن در کار خدا“ می نامند، بشمارید. بگونه ای که در کلام دیده ایم، خدا ایمانداران را ساخته دست خود می شمارد:

افسیان ۲

۱۰: زیرا ساخته دست خدایم، و در مسیح عیسی آفریده شده ایم تا کارهای نیک انجام دهیم، کارهایی که خدا از پیش مهیا کرد تا در آنها گام برداریم.

اما، این ”ساخته دست“ او چیست؟ آیا موجود بی جانی است که توسط روح القدس به حرکت در آمده؟ یا آدم ماشینی است؟ یا کوزه ای است که روح القدس در آن دمیده و به آن شکل داده است؟ خیر. موجود زنده ای است، و اعتبار و مسئولیت بزرگی را دریافت کرده، و حال لازم است محبت به خدا و به همسایه اش را بجای آورد. این را روح القدس به طریق ایجاد روحیه لازم، قدرت تصمیم و انجام کار، در متقاضی بکار می آورد:

فیلیپیان ۲

۱۲: پس ای عزیزان، همان گونه که همیشه مطیع بوده اید، نه تنها در حضور من، بلکه اکنون بسی بیشتر حتی در غیابم، نجات خود را ترسان و لرزان به عمل آورید؛

۱۳: زیرا خداست که با عمل نیرومند خود، هم تصمیم و هم قدرت انجام آنچه را که خشنودش می سازد، در شما پدید می آورد.

اما، متقاضی است که باید عمل را بجای آورد. توجه داشته باشید تنها تصمیم به اطاعت کافی نیست. پذیرش افکار خدا (گشایش)، تنها یکی از ابعاد راه خداست. بُعد دیگر آن، راه رفتن در اوست. کلام می فرماید خدا: ”هم تصمیم و هم قدرت انجام آنچه را که خشنودش می سازد، در شما پدید می آورد.“ و همچنین توجه داشته باشید که پس از تصمیم و اجرای خواست خداست که صحبت از آن ”عمل نیرومند“ خدا (کار روح القدس در پاکسازی) که ”در شما پدید می آورد“

شده است. روح القدس «عمل نیرومند» خود را در حال اجرای کلام خودش، «پدید می آورد». و اجرای آن نیز، از آنچه خدا در دل می پروراند آغاز می گردد. یا به صورت رفتار های معمول روزانه، یا بصورت اجرای رفتار بخصوصی که مربوط به مسائل می باشد. به هر صورت و شکل، مهم «کارهایی که خدا از پیش مهیا کرد تا در آنها گام برداریم» می باشند. به این شکل است که راه و رفتار های خدا را متقاضی در زندگی فرا می گیرد. هر دو برداشت و عمل باید بموقع خود ایجاد بگردند تا خواست خدا در زندگی او ثمر آورد. میوه روح القدس تجربه ای است از آنچه خدا به موقع خود خواسته که ایجاد گردد. الزامی ندارد اشتباهاتی که در راه و عمل ممکن است ایجاد شوند باعث دلسردی و نگرانی گردد. خدا از ما نخواسته یک روزه مثل او بدون نقص باشیم. اما، از طرفی، بهانه جوئی و بی اطلاعی را نیز گناه شمرده است. بخشش خدا را نباید مورد استفاده خود قرار داد.

نتیجتاً، می بینیم که ایمانداران باید از خدا کمک بخواهند تا نه تنها راه را به ایشان نشان بدهد، بلکه از طریق انجام کلام خدا، آن «عمل نیرومند» را نیز در دست بگیرند. و در اینجا است که پطرس طریق عمل فرزندان خدا را تشریح کرده است:

اول پطرس ۱

۱۳: پس اندیشه خود را آماده عمل ساخته، با خویشتنداری امید خود را یکسره بر فیضی بنهید که عیسی مسیح به هنگام ظهور خود به شما خواهد بخشید.

۱۴: چون فرزندان مطیع، دیگر مگذارید امیال دوران جهالت به زندگیتان شکل دهد.

۱۵: بلکه همچون آن قدّوس که شما را فراخوانده است، شما نیز در همه رفتار خویش مقدّس باشید؛

۱۶: چرا که نوشته شده است: «مقدّس باشید، زیرا که من قدّوسم.»

۱۷: اگر او را که بر عمل هر کس بی غرض دآوری می کند پدر می خوانید، پس دوران غربت خویش را با ترسی آمیخته با احترام بگذرانید،

۱۸: زیرا می دانید از شیوه زندگی باطلی که از پدرانتان به ارث برده بودید، بازخرید شده اید، نه به چیزهای فانی چون سیم و زر،

۱۹: بلکه به خون گرانبهای مسیح، آن بره بی عیب و بی نقص،

۲۰: که پیش از آفرینش جهان مقدّر گشت، اما در این زمانهای آخر برای شما ظهور کرد.

۲۱: شما به واسطه او به خدا ایمان آورده اید، به خدایی که او را از مردگان برخیزانید و جلال بخشید، بدان سان که ایمان و امیدتان بر خداست.

۲۲: حال که با اطاعت از حقیقت، جانهای خویش را طاهر ساخته اید تا به برادرانتان محبتی بی ریا داشته باشید، بر شماست که یکدیگر را از صمیم دل به شدّت محبت کنید.

۲۳: زیرا تولد تازه یافته اید، نه از تخم فانی بلکه تخم غیرفانی، یعنی کلام خدا که زنده و باقی است.

۲۴: زیرا، «آدمی جملگی چون علف است و جلالش یکسره به سان گل صحرا؛ علف خشک گردد و گلها بریزند،

۲۵: اما کلام خداوند جاودان ماند.» و این است آن کلام که به شما بشارت داده شد.

اول پطرس ۲

۱: پس هر نوع کینه، و هر گونه مکر و ریا و حسد، و هر قسم بدگویی را از خود برانید

۲: و همچون نوزادگان، مشتاق شیر خالص روحانی باشید تا به مدد آن در نجات خود نمو کنید،

۳: حال که چشیده اید خداوند نیکو است.